

РЕШЕНИЕ

№ 20821

гр. София, 22.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 24.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3938** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на Електроразпределителни мрежи Запад ЕАД /ЕРМ Запад/ срещу решение № Ж-226/14.03.2024 г. на КЕВР. Моли решението на КЕВР да бъде отменено. Претендира разноси.

Ответникът, КЕВР, моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна /ЗС/ не взима становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба на В. В. /л. 28/ във връзка с присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа на ЕРМ Запад, представляващ „жилищна сграда“ в кв. О., м. Г. Ч., [населено място].

На 14.02.2024 г. от ЕРМ Запад до КЕВР е постъпил отговор /л. 27/.

Жалбоподателят твърди и представя доказателства относно съществуващите между страните правоотношения от 2007 г.

На 30.10.2007 г. между Е. П. АД /чиито правоприменик е жалбоподателят/ и Ю. Л. е сключен договор за присъединяване на обекти на потребители към електроразпределителната мрежа № 187267 /л. 31/. С договора са определени правата и задълженията на страните, както и необходимите условия за присъединяване на

„жилищната сграда“ в [населено място], м. Г. Ч., [населено място] – чл. 3-5. В чл. 3 е записано, че присъединяването ще се извърши съгласно становище и предварителен договор от 2007 г. Уговорени са срокове /чл. 11-14/.

Договорът от 30.10.2007 г. е изменен със споразумение № 1 от 25.03.2016 г. /л. 34/.

На 31.08.2023 г. като страна по договора от 2007 г. и споразумението от 2016 г. на мястото на Ю. Л. встъпва В. В. /л. 35/.

Във връзка с подадената жалба до КЕВР на 11.03.2024 г. е изготвен доклад от дирекция Електроенергетика и топлоенергетика /л. 23/.

Приложено е извлечение от протокол от закрито заседание на КЕВР, проведено на 14.3.2024 г., на което е прието процесното решение /л. 19/.

С атакуваното решение № Ж-226/14.03.2024 г. КЕВР е дала задължителни указания на ЕРМ Запад в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да оттегли претенцията си към г-н В. В. за промяна на сключен договор за присъединяване № 187267 за обект „жилищна сграда“ в м. Г. Ч., [населено място].

От правна страна съдът намира следното:

Оспореният индивидуален административен акт – решение № Ж-226/14.03.2024 г., е издаден от компетентен орган – КЕВР, при спазване на установената форма. Именно КЕВР е органът, който следва да се произнесе по наведените в жалбата на В. оплаквания във връзка с присъединяването на притежавания от него обект към електроразпределителната мрежа, съгл. чл. 22, ал. 1 вр. ал. 5 от ЗЕ. Съгл. разпоредбата на ал. 5 в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

Макар процедурата по ЗЕ вр. чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, към която препраща чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, да е формално спазена от КЕВР, настоящият състав намира, че даденото с атакуваното решение предписание на ЕРМ Запад да „оттегли претенцията си към В. за промяна на сключен договор“ не съставлява „задължително указание по прилагането на закона“ съгл. чл. 22, ал. 5 от ЗЕ вр. чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/2013, като същото е незаконосъобразно в степен, която води до неговата нищожност.

Съгласно трайната съдебна практика /напр. решение № 333 от 9.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 4914/2017 г., решение № 2742 от 24.02.2012 г. на ВАС по адм.д. № 6335/2011 г. и др./ доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. В случая, постановеният акт е лишен изцяло от законова опора - т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат.

В нормативната уредба на РБ не съществува правна норма, която да забранява на едната страна в правоотношението да прави предложение до другата страна за изменението му. Съгласно чл. 20а, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ договорите могат да бъдат изменени, прекратени, разваляни или отменени само по взаимно съгласие на страните или на основания, предвидени в закона. В случая, с предложеното от ЕРМ Запад до В. В. споразумение № 3 /л. 36/ е направено именно такова предложение за изменение. В. може да го приеме, а може и да го отхвърли, но няма правна норма, въз основа на която КЕВР би могла да задължи ЕРМ Запад да

оттегли предложението си /претенцията си/ за промяна на договора, поради което и даденото от КЕВР в тази насока предписание се явява нищожно, като така формулирано решението на КЕВР не съставлява и указание по прилагане на закона по см. на чл. 22, ал. 5 от ЗЕ.

Настоящият състав счита, че след обявяване нищожността на решението на КЕВР, преписката следва да ѝ бъде изпратена за произнасяне, доколкото КЕВР с диспозитива на решението си следва да се произнесе по правния спор, с който е сезирана от В.. Същият възразява срещу отказа за присъединяване от страна на ЕРМ Запад, срещу невъзможността за присъединяване към съществуваща мрежа, както и срещу определената му прогнозна цена за присъединяване от 18 854 лева. КЕВР следва да обсъди дали се касае за мрежа с ниско напрежение и дали е налице фактическа възможност за присъединяване на обекта на В., респ. технически по какъв начин би могло да бъде осъществено това присъединяване. КЕВР следва да проучи изградени ли са съоръженията за присъединяване и от кого, а ако не са – кой следва да ги изгради и за чия сметка съобразно действащата нормативна уредба.

При постановяване на решението си КЕВР следва да има предвид, че както договърът за присъединяване и споразумение 2 към него, така и евентуалните изменения на тези договори са на плоскостта на гражданското и търговското право.

По-нататък, КЕВР следва да има предвид обективиранията в Решение № 7474 от 10.12.2018 г. на АдмС - С. по адм. д. № 9329/2018 г., оставено в сила с Решение № 5433 от 8.05.2020 г. на ВАС по адм. д. № 2321/2019 г. на ВАС съдебна практика относно цената за присъединяване, която макар през 2007 г. да е уговорена на 696 лева /чл. 35 от договора – л. 32 гръб/, тази цена е определена в съответствие с действащата тогава Наредба за регулиране на цените на електрическа енергия. Към момента на подаване на жалбата до КЕВР – 07.02.2024 г. е била в сила Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /в сила до 02.04.2024/, пар. 2 от ПЗР на която която предвижда, че заварените при влизане в сила на тази наредба незавършени процедури по присъединяване се завършват по реда на тази наредба. Последната се прилага и понастоящем, съгл. пар. 4 от ПЗР на действащата към момента Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, обн., ДВ, бр. 28 от 2.04.2024 г., в сила от 2.04.2024 г.

С оглед на изложеното жалбата се явява основателна.

При този изход на спора в тежест на ответника остават направените от него разноски. Жалбоподателят претендира разноски, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, и с оглед фактическата и правна сложност на делото, ответникът следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, доколкото същият е защитаван от юрисконсулт, както и държавна такса в размер на 50 лева.

Така мотивиран АССГ

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО решение № Ж-226/14.03.2024 г. на КЕВР.

ИЗПРАЩА преписката на КЕВР за произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение указания.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на Електроразпределителни мрежи Запад ЕАД направените по делото разноси за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 150 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: